

Európai Civil Fórum - Európai Büszkeség Díj átadása

2023.09.18. Brüsszel

A Magyarországi tanármozgalom díját átvette és a beszédet mondta:

Talyigás Anikó és Weszely Kinga

A díjat Imre Varanyi Szilvia emlékének ajánljuk

Azért állunk itt, mert volt valaki, aki a szokásos higgadt derűjével meggyőzött arról, hogy itt a helyünk, hogy hírt kell adnunk arról, ami velünk történt. El kell mondanunk az igazat, hogy tanulhassunk egymástól.

Árván és megrendülten állunk itt most, mert ez az ember nem lehet itt velünk, mert néhány nappal ezelőtt tragikus hirtelenséggel eltávozott.

Imre Varanyi Szilvia. Szilvi.

Szilvi végigjárta a tiltakozások minden lehetséges fokát és formáját, az ő története magába foglalja mindannyiunk történetét.

Ő volt a főszervezője annak az akciónak is, amikor Budapest ikonikus helyszínén, a Hősök terén, sokezer hiányjelet rajzoltunk fel a kövekre, ezzel hívva fel a figyelmet a mérhetetlen tanárhiányra.

A magyar iskolák 43%-ból hiányzik matektanár.

A magyar pedagógusok közel fele elmúlt 50 éves.

Az EU-ban a magyar tanárok bére az egyik legalacsonyabb, az óraszám a legmagasabb.

A magyar oktatási rendszer nem enyhíti a társadalmi különbségeket, hanem növeli azokat, cserben hagyva a nehéz körülmények közé született gyermekeket.

A magyar iskolákban lassan több a gumibotos iskolaőr, mint az iskolapszichológus.

A magyarok 76 százaléka senkinek se ajánlaná, hogy tanárnak álljon.

Ilyen és ehhez hasonló problémák miatt a pedagógusok szakszervezetei 2022-ben 2 órás figyelmeztető sztrájkot hirdettek, amiben akkor még egymástól függetlenül részt vettünk mi is: Szilvi, Kinga és én.

A kormány válasza egy éjszaka kiadott rendelet volt, amely a járványhelyzetre hivatkozva korlátozta az oktatásban dolgozók sztrájkjogát. Másnap polgári engedetlenségbe kezdtünk, ami a gyakorlatban néhány óras munkabeszünetet jelentett.

A kormány sem maradt tétlen: több ezer tanár gyakorolt polgári engedetlenséget, ők kirúgtak tizenhatot.

Eközben végre egymásra találunk. Egy chattel és egy kocsmában tartott személyes találkozóval indult el a mozgalmunk, a Pedagógus Egység, többek közt azzal a céllal, hogy

folyamatos kommunikációt teremtsünk óvodapedagógusok, tanárok, gyógypedagógusok, logopédusok, pszichológusok, szakoktatók között.

Az oktatáspolitikai drasztikus lépéseinek köszönhető az is, hogy 2022-ben az összefogás az oktatásügyi szakértők, szakszervezetek, civil mozgalmak, jogvédő szervezetek, diákok, szülők és pedagógusok között példátlanul felerősödött. Sokfélék vagyunk, sokféle nézőponttal, az együttműködésünk ezért komoly kihívás számunkra, de együtt küzdünk a jobb oktatásért.

Az első együttműködésünk eredményeként kilenc követelést fogalmaztunk meg a kormányunk felé, amelyek az oktatás legfontosabb kérdéseivel foglalkoznak.

A diákok fantasztikus élőláncokat és ülősztrájkot szerveztek, elmondhatatlan érzés volt, hogy miközben kormányzati szinten semmibe vesznek minket, a gyerekeink kiállnak értünk és magukért.

Talyigás Anikó története:

Az egyik diákok által szervezett tüntetésen a fiatalok lebontottak egy értelmetlen kordont, ami a miniszterelnöki rezidenciát hivatott elzárni. A rendőrök minden előzetes figyelmeztetés nélkül könnygázt fújtak a gyerekek közé.

Köztük volt a fiam is. Egy órán keresztül nem kapott rendesen levegőt. Tettünk bejelentést, elsőre visszautasították, várjuk a Fővárosi rendőrség döntését.

Az tart életben, hogy kimondom mi történik velem, hogy a Pedagógus Egységgel tájékoztatunk, megbeszélünk és nem hagyjuk cserben egymást. Az iskolában utolsó erőig sztrájkot szerveztem, nyáron ott álltunk együtt a Parlament előtt, amikor megszavazták a státusztörvényt. Most várjuk, hogy pontosan mit mér majd ez ránk. Én egyelőre még belülről tiltakozom, de nem tudom, meddig bírom.

Az ellenállásban a szülők támogatása is nagyon sokat jelent. Szívbemarkoló látvány volt, amikor néhány nappal a könnygáz gyerekek elleni bevetése után fehér ruhás anyák vonultak az utcára tiltakozásul.

Weszely Kinga története:

A hivatásuk elvesztésének félelme sok tanárt eltántorított a polgári engedetlenségtől. De többekkel, köztük Szilvivel, úgy éreztük, nincs hova hátrálnunk, folyamatos polgári engedetlenségbe kell kezdenünk, még akkor is, ha belőlünk lesznek a következő kirúgottak.

Nem tudom elfelejteni Szilvi szavait, amit az egyik tüntetésen menet közben mondott: „Ha most nem tudok kiállni, amikor csak a munkámról van szó, hogyan leszek képes bármiért vagy bárkiért, amikor nagyobb a tét.”

Én 2 hónapig ültem az iskolában az aula közepén, de a kormányzat szerencsésebbnek látta, ha nem önt olajat a tűzre újabb kirúgásokkal.

Változatos eszközökkel próbáltak minket megtörni: fenyegetések, ígéretek, hazugságok, bizonytalanságban tartás. Szilvivel egymásba kapaszkodtunk ebben az időszakban is.

A kormány nem akarta megoldani a helyzetet. Ahhoz, hogy a diákjainknak újra órái legyenek, fel kellett mondanunk.

Videó bejátszás:

<https://rtl.hu/hirado/2023/02/06/oktatas-tanarok-felmondas-weszely-kinga-chikan-katalin-es-i-mre-szilvia-mezo-csaba> 1:32 - 2:27

A felmondó tanárok száma azóta is egyre nő, a kormányzat adminisztratív eszközökkel igyekszik elfedni a problémákat.

Egy olyan országból jövünk, ami 40 évig a Szovjetunió irányítása alatt állt. Ebben az időszakban az emberek azt tanulták meg, hogy a lázadásnak végzetes következményei vannak, amit tehetünk, hogy meghúzzuk magunkat, kicsiben kijátsszuk a rendszert, mindent megoldunk okosban. Ebből kell most kitörnünk, és ez nem kis feladat.

Nincs ma már olyan Magyarországon, aki ne tudna az oktatás problémáiról. Sokan még hisznek a hamis illúzióknak, hogy meg fog oldódni a helyzet. De a helyzet csak akkor fog megoldódni, ha mi magunk teszünk érte. Szűkre szabott térben mozgunk, de nem adhatjuk fel, mert a szabadság ott ér véget, ha már elképzelni sem tudjuk, hogy lehetne másképp.

Van egy magyar mondás: "Egy fecske nem csinál nyarat". Mi lenne, ha mindannyian összefognánk, és fecskék millióivá válnánk, hogy nyarat hozzunk a magyar oktatás sötét telébe?

Mindannyiunk nevében köszönjük, hogy itt lehetünk, köszönjük, hogy figyelnek ránk. Erőt merítünk a támogatásukból.